

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/398/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112227839
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112227839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 35838825, zastúpený: HMG & Partners, s.r.o. so sídlom Bratislava, Štefanovičova 12 p r o t i žalovanej: R. T., nar. X.XX.XXXX, bytom L. Š., J. XXXX/X, zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 2.701,86 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 336,29 Eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 10.9.2012 domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 2.701,86 Eur, zmluvných úrokov 11,10% p.a. zo sumy 1.621,63 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úrokov z omeškania z tej istej sumy vo výške 9% p.a. taktiež od 22.12.2010 do zaplatenia. Žalobu uplatnil na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.4.2005 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanou.

Žalovaná vznesla námietku premlčania a preto žalobu žiadala zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, písomným vyjadrením žalobcu, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 27.4.2005, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010, tabuľkou so špecifikáciou postúpenej pohľadávky, výpismi z účtu, prehľadom úrokových sadzieb a zistil tento skutkový stav:

Dňa 27.4.2005 bola uzavretá písomná zmluva o splátkovom úvere pod č. 0503385985 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Žalovanej bol poskytnutý úver 50.000,- Sk (1.659,70 Eur), ktorý sa zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach po 999,- Sk (33,16 Eur) od 20.5.2005 do 20.5.2011. Dohodnutá bola úroková sadzba 11,10% p.a. RPMN je uvedené až v čl. IV. zmluvy označenom ako „úročenie úveru“ pod bodom 5 s formuláciou, že dlžník a veriteľ sa dohodli, že RPMN je 6,72%. Súd v tejto súvislosti musí podotknúť, že RPMN sa neurčuje na základe dohody účastníkov, ale vypočítava sa podľa konkrétnych vstupných údajov z predmetného úveru. V skutočnosti v tomto konkrétnom prípade RPMN činí 13,60%.

Dňa 21.12.2010 bola uzavretá písomná zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom ako postupníkom. Listom zo dňa 28.12.2010 postupca oznámil žalovanej postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu. Žalovaná celkovo uhradila na predmetný úver 800,16 Eur.

Žalovaná suma predstavuje nezaplatenú istinu 1.621,63 Eur, úroky z úveru 4,93 Eur a úroky z omeškania 1.075,30 Eur za obdobie od 17.5.2007 do 21.12.2010 počítané v sadzbe 26,40 % p.a. z omeškaných splátok.

Žalobca zavádzal, pokiaľ na dotaz súdu uviedol, že konečná splatnosť úveru nastala a ž dátumom splatnosti poslednej splátky, teda 20.5.2011. Z tabuľky tvoriacej prílohu k žalobe (č.l. 19) totiž vyplýva, že splatnosť predmetného úveru nastala už 17.9.2008.

Na ďalšiu výzvu súdu o ozrejenie týchto nezrovnalostí žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil, že úver bol zosplatnený len technicky v informačnom bankovom systéme a že jeho právny predchodca nemá doklad o tom k dispozícii. Zároveň uviedol aj to, že dlžníkovi nebolo doručené oznámenie o predčasnej splatnosti a preto tá nenastala. Toto tvrdenie je pre súd zarážajúce zvlášť, ak žalovaná potvrdila, že list o zosplatnení úveru jej bol doručený niekedy v lete 2008. Tvrdenie žalobcu v tomto smere súd považuje len za účelové. Nie je predsa možné rozlišovať akési technické zosplatnenie od reálneho zvlášť, ak žalobca vôbec nevysvetlil ako k tomuto pojmu „technického“ zosplatnenia mohlo dôjsť. Rozhodujúca je spomínaná tabuľka, ktorá zrejme tvorila prílohu k postúpeniu pohľadávok a v ktorej je jasne uvedený už spomínaný dátum zosplatnenia úveru.

Nemalo by byť pochyb o tom, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou má charakter spotrebiteľskej zmluvy, ako to vyplýva z § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 23 a vyššie citovaného zákona spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Normy spotrebiteľského práva boli zavedené aj do Občianskeho zákonníka novelou č. 150/2004 Z.z. účinnou od 1.4.2004.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd sa musel predovšetkým vyporiadať s námietkou premlčania. Pre súd je jednoznačne preukázané, že premlčacia lehota začala plynúť od 18.9.2008, teda nasledujúci deň po zosplatnení úveru. Ako už súd uviedol tvrdenie žalobcu o tom, že k účinkom zosplatnenia nedošlo, súd považuje za zavádzajúce. Vyvrátené je výpoveďou žalovanej, spomínanou tabuľkou z č.l. 19, ale tiež prehľadom úrokových sadzieb (č.l. 40), podľa ktorého už od 18.9.2008 Slovenská sporiteľňa a.s. si neuplatňovala zmluvný úrok.

Podľa názoru súdu aj pre úverovú zmluvu, ktorá je absolútnym obchodom, ale v danom prípade je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou, je primárna úprava v Občianskom zákonníku, ak je pre spotrebiteľa výhodnejšia (§ 54 ods. 1 OZ). Nepochybne pre žalovanú je právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku s trojročnou premlčacou lehotou výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku so štvorročnou premlčacou lehotou. Preto súd vychádzal s lehotou o premlčaní v trvaní troch rokov a tá uplynula 18.9.2011. Žaloba bola podaná na súd až 10.9.2012, námietka premlčania bola dôvodná, súd preto žalobu zamietol.

K záveru o trojročnej premlčacej lehote aj pri absolútnom obchode, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu a ak je to v záujme spotrebiteľa, súd dospel aj v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 11C 231/2011 zo dňa 9.5.2012 spojený s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013, ale možno poukázať aj na rozsudok Okresného súdu vo Svidníku č.k. 7C 134/2011-76 zo dňa 3.11.2011 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6Co 27/2012-106 zo dňa 30.10.2012.

Žiada sa však poukázať aj na to, že predmetnú úverovú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi ne s poukazom na písm. g/ patrí aj ročná percentuálna miera nákladov: ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V danom prípade pochybnosti vyvoláva aj skutočnosť, že spomínaná obligatórna náležitosť zmluvy je „skrytá“ pod 4. článok zmluvy s názvom „úročenie úveru“, čo by bolo možné vyhodnotiť aj ako nekalú obchodnú praktiku prípadne konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je neprípustné (§ 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Ešte prekvapujúcejšou je už spomenutá formulácia o dohode ohľadom RPMN a napokon skutočnosť, že správna výška RPMN je až o 100% vyššia ako v zmluve uvedená hodnota. Vzhľadom na takto výrazne nepravdivý údaj o RPMN súd zastáva názor, že je potrebné v tejto časti zmluvu vyhodnotiť tak, akoby údaj o RPMN chýbal, keďže došlo tým k podstatnému oklamaniu spotrebiteľa. Práve údaj o RPMN patrí totiž k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Zjednodušuje tým spotrebiteľovi možnosť porovnať obdobné produkty na trhu a vybrať si pre neho ten najvýhodnejší úver. Súd nepovažoval za relevantné zaoberať sa obranou žalobcu o nesprávnom vzorci pre výpočet RPMN zverejnenom NBS. Je totiž zjavné, že právny predchodca žalobcu RPMN vôbec nepočítal, keďže uviedol, že účastníci si dohodli RPMN. Ak by seriózne pristupoval k tomuto údaju, nemohol uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola úroková sadzba (11,10%), keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou časťou a logicky teda RPMN musí byť vyššie ako je úroková sadzba. Skutočná pohľadávka žalobcu pri závere o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov tak predstavovala 859,54 Eur, čo je rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1659,70 Eur a úhradami žalovanej vo výške 800,16 Eur.

Úspešnej žalovanej bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia. Vykonané boli 2 úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia a účasť na pojednávaní 22.3.2013. Tarifná odmena za 1 úkon činí 111,20 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Pripočítaný bol aj režijný paušál 2 x 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Odmena tak činí 238,02 Eur.

S poukazom na § 15 citovanej vyhlášky bola priznaná aj náhrada za použité motorové vozidlo Škoda Fabia EČ: PO 914 BC na pojednávanie zo Svidníka do Prešova a späť. Táto náhrada za vzdialenosť 120 km (do Prešova a späť do Svidníka) je 32,40 (120 km x 0,27 Eur/km), právny zástupca si uplatňuje len 1 tohto nároku, s čím sa stotožnil aj súd, keďže zúčastnil sa v ten istý deň ďalšieho pojednávania vo veci 11C 171/2012. Základná sadzba za 1km podľa § 1 písm. b/ opatrenia č. 632/08 Z.z. je 0,183 Eur/km a náhrada za spotrebované pohonné hmoty je 0,08 Eur/km (6,5 + 4,1 + 5 = 15,6 : 3 = 5,2 l/100km) x 0,052 l/1km pri cene nafty 1,589 Eur/l = 0,08 km. Spolu náhrada po zaokrúhlení je 0,27 Eur/km (0,183 + 0,08Eur/km).

Právnomu zástupcovi prislúcha aj náhrada za premeškaný čas s účasťou na pojednávaní podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, za 4 polhodiny po 13,01 Eur, opäť však účtoval len 1, t.j. 26,02 Eur.

Hotové výdavky tak činia 42,22 Eur (16,20 + 26,02), odmena 238,02 Eur a po pripočítaní 20% DPH s poukazom na § 18 ods. 3 vyhlášky (56,05 Eur) priznaná náhrada trov predstavuje 336,29 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.